

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 24 september 2012 in zaak nr. 12/29038 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 10 september 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 september 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2. In de eerste, tweede en vierde grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de gronden voor inbewaringstelling terecht aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd.

Hiertoe voert de vreemdeling allereerst aan dat de rechtbank heeft miskend dat de staatssecretaris niet heeft betwist dat hij beschikt over een geldig document als bedoeld in artikel 21 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst (hierna: de SUO) op grond waarvan hij zich vrij op het grondgebied van de lidstaten mag verplaatsen (hierna: het circulatierecht), zodat ten onrechte is overwogen dat reeds wegens het ontbreken van documenten als bedoeld in voormeld artikel geen sprake kan zijn van rechtmatig verblijf.

Voorts klaagt de vreemdeling dat de rechtbank niet heeft onderkend dat uit de inreisstempel in zijn paspoort blijkt dat hij op 6 september 2012 Polen is ingereisd zodat hij zich ten tijde van zijn strafrechtelijke aanhouding in Nederland op 8 september 2012 nog in zijn vrije termijn bevond. Nu hij aansluitend daarop in vreemdelingenbewaring is gesteld kon hij zich derhalve niet alsnog binnen de gestelde termijn van drie dagen bij de korpschef melden.

Tevens klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de omstandigheid dat hij niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats aan de maatregel ten grondslag mocht worden gelegd. Hij betoogt daartoe dat hij in Nederland in een hostel heeft verbleven.

Verder klaagt hij dat de rechtbank heeft miskend dat ook het ontbreken van voldoende zelfstandige middelen van bestaan hem niet kan worden tegengeworpen, aangezien hij beschikt over € 400,- en een auto.

Ten slotte heeft de rechtbank niet onderkend dat ten onrechte aan de maatregel ten grondslag is gelegd dat hij verdachte is van enig misdrijf

dan wel daarvoor is veroordeeld, nu geen strafrechtelijke detentie is gevorderd en hij evenmin is veroordeeld, aldus de vreemdeling.

2.1. Ingevolge artikel 21, eerste lid, van de SUO, mogen vreemdelingen die houder zijn van een geldige, door één van de lidstaten afgegeven verblijfstitel zich gedurende een periode van ten hoogste drie maanden per periode van zes maanden op grond van deze titel en van een geldig reisdocument vrij verplaatsen op het grondgebied van de overige lidstaten, mits zij voldoen aan de in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, c en e van Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen, bedoelde voorwaarden.

2.2. Aan de bewaring is ten grondslag gelegd dat het belang van de openbare orde de maatregel vordert, omdat er een risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken, hetgeen blijkt uit de feiten en omstandigheden dat hij:

- zich niet aan één of meer andere voor hem geldende verplichtingen heeft gehouden als bedoeld in hoofdstuk 4 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000);
- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- verdachte is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld.

2.3. Ter zitting bij de rechtbank heeft de staatssecretaris toegelicht dat de vreemdeling, door zich niet tijdig bij de korpschef te melden, niet heeft voldaan aan de voor hem geldende verplichtingen uit hoofdstuk 4 van het Vb 2000. Bovendien heeft de staatssecretaris ter zitting bij de rechtbank te kennen gegeven dat de vreemdeling gelet op de door hem overgelegde documenten, te weten een Oekraïens paspoort met daarin een geldig Pools visum en een Poolse identiteitskaart (Karta Polaka), een circulatierecht had. Volgens de staatssecretaris heeft de vreemdeling zich echter niet binnen drie dagen na inreis gemeld.

Nu tussen partijen niet in geschil is dat de vreemdeling over documenten als bedoeld in artikel 21, eerste lid, van de SUO beschikte, is de rechtbank ten onrechte tot een andersluidend oordeel gekomen. Verder is onbetwist dat de laatste inreisstempel in het door de vreemdeling overgelegde paspoort van 6 september 2012 is, dat de vreemdeling op die datum vanuit Oekraïne via Polen naar Nederland is gereisd, en dat de vreemdeling op 8 september 2012 is aangehouden vanwege de verdenking van een strafbaar feit en aansluitend op 10 september 2012 in vreemdelingenbewaring is gesteld. Nu de vreemdeling reeds na twee dagen verblijf in Nederland in de handen van de autoriteiten is geraakt, heeft de rechtbank niet onderkend dat de minister de vreemdeling niet heeft mogen tegenwerpen dat hij zich niet binnen drie dagen na inreis bij de autoriteiten heeft gemeld.

2.4. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 12 april 2012 in zaak nr. 201200612/1/V3; www.raadvanstate.nl) komt aan de grond dat de vreemdeling verdachte is van enig misdrijf dan wel daarvoor

is veroordeeld voor de inbewaringstelling geen betekenis toe, ook niet in samenhang met de overige aan de bewaring ten grondslag gelegde gronden, indien de strafrechtelijke feiten niet zijn te relateren aan terugkeer of uitzetting. Nu de vreemdeling wegens een overtreding van de Opiumwet is aangehouden en dit strafrechtelijke feit niet is te relateren aan terugkeer, komt aan deze grond bij de beoordeling of de maatregel van bewaring terecht aan de vreemdeling kon worden opgelegd, geen betekenis toe.

2.5. Ter zitting bij de rechtbank heeft de staatssecretaris verder naar voren gebracht dat hem niet is gebleken dat de vreemdeling beschikt over voldoende middelen van bestaan en dat voorts de enkele verklaring dat de vreemdeling in een hostel heeft verbleven onvoldoende is om te kunnen spreken van een vaste woon- of verblijfplaats. Wat verder ook zij van het hiervoor onder 2. vermelde betoog van de vreemdeling over deze beide gronden, gelet op de daarop door de staatssecretaris gegeven toelichting geven deze onvoldoende grond voor het oordeel dat een risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken.

2.6. De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen de maatregel van bewaring van 10 september 2012 alsnog gegrond verklaren.

Nu de vrijheidsontnemende maatregel reeds is opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 10 september 2012 tot 21 september 2012, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 24 september 2012 in zaak nr. 12/29038;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 660,00 (zegge: zeshonderdzestig euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

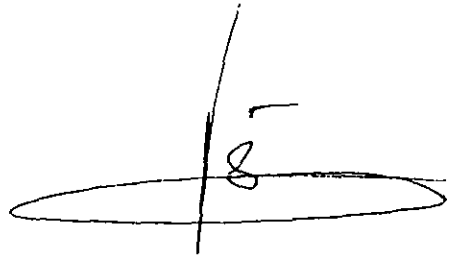
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 december 2012

480-708.

Verzonden: 3 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line starts from the top of the loop, goes up, then curves to the right and down, ending near the right side of the loop. There is a small, stylized mark above the right side of the loop.

mr. H.H.C. Visser